

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3695; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag maa den følgende Sag paa Dagsordenen ligeledes omtales.

Ordføreren (Moltesen): Udvalget arbejdede i lang Tid i Haab om, at dette Lovforslag kunde være færdigbehandlet her i Rigsdagen til den 1. April; det var jo et to Gange udtalt Ønske fra Rigsdagens Side, at et Lovforslag om dette Emne kunde ligge færdigt til den 1. April d. A. Men det viste sig hurtigt, at det var umuligt; til Trods for, at denne Sag har været behandlet i en Kommission, ansaa Udvalget det for aldeles nødvendigt at gennemgaa alle Spørgsmaalene paa ny. Og Spørgsmaalene var mange og ret uensartede.

Det, der særlig har optaget Udvalget, er Direktørspørgsmaalet, Spørgsmaalet om Udenrigsministeriets Embedsmænds Bierhverv og Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Antal. Med Hensyn til Direktørspørgsmaalet har Venstre og Socialdemokraterne, dog med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, og de Konservative været enige om at fastholde Lovforslagets Bestemmelse om Oprettelsen af en Direktørpost. De Radikale og Vilhelm Rasmussen har ment at maatte fastholde den nuværende Tvedeling og stiller derfor Underændringsforslag i den Retning Nr. 2 til I. og Nr. 1, 3 og 10 til II. De mener nemlig, at en enkelt Mand ikke vil kunne samle alt det, som skal samles af en enkelt Direktør, og endvidere frygter de for Embedshierarkiet, som det hedder i Betænkningen. Man maa dog ikke glemme, at der kan ikke blive mere Embedshierarki ved at have en Direktør i Udenrigsministeriet end ved at Direktører i andre Ministerier, og i de Ministerier, hvor der sidder en enkelt Departementschef, har denne jo akkurat samme Stilling, som en Direktør

i Udenrigsministeriet vil faa. De Radikales Argumenter har ikke været overbevisende for Flertallet; man erindre, at de Radikale i selve Kommissionen subsidiært kunde gaa med til Direktørposten. Tvedelingen var imidlertid et Standpunkt, ud fra hvilket man godt kunde have faaet en forsvarelig Ordning af Udenrigsministeriet, det er der for mit Vedkommende ingen Tvivl om. De Konservative sammen med de ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen og Hr. Andreassen stiller Ændringsforslag Nr. 3 til I., hvorved de vil binde Ministeren til ikke at udnævne en Mand til Direktør, som allerede er i Karriøren, de vil binde Ministeren til at tage en Direktør ude fra. Dette Forsøg paa at indskrænke Regeringens Ret til at besætte Embeder og derved lægge noget af den udøvende Magt i Rigsdagens Haand maa Venstre ganske bestemt modsætte sig. Derfor tager Venstre ogsaa bestemt Afstand fra det af hele Udvalget undtagne Venstre stillede Ændringsforslag under Nr. 11 til I. og Ændringsforslag Nr. 14 til II., i Henhold til hvilke Besættelsen af de foreslaaede 8 nye Gesandtskaber og de nye Konsulatsposter ikke oprettes ved denne Lovs Vedtagelse, men først skal besættes efterhaanden, naar Rigsdagen skønner, at den rette Tid dertil er inde, og at de rette Mænd findes til Posterne. At netop Hensynet til at faa „de rette Mænd“ er en Grund, udtales direkte i Socialdemokraternes Betænkning. De Radikale siger det ikke udtrykkeligt, de siger, at Rigsdagen skal have Kontrol med Besættelsen af disse Poster. De Konservative udtaler, at der er forskellige Grunde, hvorfor disse Poster ikke kan besættes. Men den klare Udtalelse har vi i Socialdemokratiets Betænkning. Det vil Venstre absolut ikke gaa med til ud fra det Synspunkt, at den lovgivende og udøvende Magt er to Ting. Embedsbesættelser maa ligge i den ansvarlige Regerings Haand og kan ikke lægges over i Rigsdagens Haand. Vi vilde da faa en politisk Demoralisation, som de har den i andre Lande, hvor noget saadant er Tilfældet, og det vil Venstre værge sig og vort parlamentariske Liv imod.

Med Hensyn til det rette Tidspunkt for Besættelsen af disse 8 nye Poster, som nu altsaa de tre Partier mener først skal besættes efterhaanden, udtaler allerede Kommissionen, at det er paa høje Tid, at de bliver besatte, at det snarere er for sent end for tidligt. Dette er kraftigt udtalt af Kommissionen, men det er redi-